

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Movilă Corina, în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iulie 2022, în cauza penală în privința lui

Hamza Serghei XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.04.2021 - 17.01.2022;

Instanță de apel: 23.05.2022 - 13.07.2022;

Instanță de recurs: 09.09.2022– 07.12.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 17 ianuarie 2022, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Hamza Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.179 alin.(1) Cod penal, la 6 luni închisoare;

- art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, la 1 an închisoare.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Hamza Serghei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Hamza Serghei XXXXX în beneficiul părții civile SRL „Blago-Grup” Lombard, reprezentat de Lepilov Anton, suma de 1 390 lei cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a reținut *în fapt* că, inculpatul Hamza Serghei în perioada de timp 05 martie 2021, ora 18:00- 06 mai 2021 ora 15:10, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit și folosindu-se de faptul că nu a fost observat de nimeni, a pătruns prin metode nestabilite în interiorul ogrăzii casei de locuit din mun. Bălți, localitatea XXXXX, str. XXXXX, care aparține lui Romandaș Victor, iar din citrica casei în mod tainic pe ascuns a sustras o bicicletă cu inscripția „Meilda”, de culoare albastră la prețul de 2 350 lei și o altă bicicletă cu inscripția „Meilda”, de culoare roșie combinată cu alb la prețul de 2 500 lei, după care cu bunurile sustrate s-a eschivat de la fața locului, astfel, cauzându-i lui Romandaș Victor o daună

materială în proporții considerabile în sumă totală de 4 850 lei.

Tot el, acționând în mod intenționat, încălcând prevederile art.29 din Constituția Republicii Moldova (inviolabilitatea domiciliului), pe 01 ianuarie 2021, între orele 08:45-10:00, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, prin înțelegere prealabilă și împreună cu o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, sărind gardul, au pătruns ilegal, fără consimțământul persoanei pe teritoriul domiciliului din mun. Bălți, satul XXXXX, str. XXXXX, care aparține cu drept de proprietate lui Lenko Svetlana, iar în baza procurii din 30 ianuarie 2020 se află în administrarea lui Pușcaș Tatiana, și aflându-se acolo, au mers pe întreg teritoriul proprietății private, cercetând teritoriul, au forțat ușa beciului, după care din nou sărind gardul, au părăsit locul comiterii infracțiunii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal– „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și art.179 alin.(1) Cod penal - violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței.

3. Inculpatul a contestat cu apel sentința, solicitând examinarea cauzei penale în privința sa în legătură cu intervenirea Legii privind amnistia cu atenuarea pedepsei.

3.1. Avocata Movilă Corina în numele inculpatului, în ședința instanței de apel, a susținut apelul depus de inculpat din motivele invocate, totodată solicitând aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde neprivative de libertate, reieșind din circumstanțele cauzei și procedura de examinare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iulie 2022, apelul declarat de inculpat împotriva sentinței a fost respins ca nefondat.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale, just a stabilit inculpatului o pedeapsă prevăzută de legislator sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor legale art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Cu referire la aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de fond a considerat inoportună solicitarea apărării, deoarece inculpatul a fost de acord cu starea de fapt stabilită de organul de urmărire penală, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina sa, iar instanța de judecată a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Reieșind din circumstanțele stabilite pe caz, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a numit inculpatului pedeapsa anume sub formă de închisoare, pedeapsa inculpatului fiind stabilită în limitele prevederilor legale, pedeapsă care la părerea instanței de apel este echitabilă faptelor infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Instanța de apel a constatat că, sentința instanței de fond este motivată în aspectul dat, mai ales că circumstanțele invocate în favoarea persoanei au fost luate în considerație la numirea pedepsei, pedeapsa stabilită inculpatului fiind în limitele legii și temeiuri de atenuare a pedepsei nu s-au stabilit.

La fel, a mai menționat instanța de apel că, nu pot fi aplicate prevederile Legii privind amnistia, deoarece inculpatul anterior a fost condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pentru comiterea unei infracțiuni calificate ca grave, executând pedeapsa închisorii.

Astfel, instanța de apel a reținut că, careva temeiuri de modificare a sentinței în latura pedepsei, sau cu aplicarea prevederilor Legii cu privire la amnistie, după cum solicită inculpatul, nu sunt stabilite.

5. Avocata Movilă Corina în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, în latura stabilirii pedepsei penale, cu aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

În motivarea cerințelor sale menționează că, hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de drept.

Consideră avocata precum că, reieșind din circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, acesta deși anterior condamnat, antecedentul penal stins, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a recunoscut vina în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, s-a căit sincer de cele comise, are un loc permanent de trai, partea vătămată nu are față de el careva pretenții. La fel, instanța de apel nu a apreciat dacă scopul poate fi atins și fără executarea pedepsei cu închisoare, inculpatului fiindu-i numită cea mai aspră pedeapsă prevăzută de prezentul articol.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru recurs stipulat la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul

constată că, aceste temeieri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră că, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, Cod penal, totodată ținând cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea acestuia, care nu este la prima abatere de la lege, în trecutul său acesta înregistrând după sine săvârșirea unui șir de infracțiuni, fiind condamnat anterior prin sentința Judecătorei Bălți din 21 martie 2014 în baza art.art.27, 187 alin.(2) lit. d), f) Cod penal la pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare, sentință menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015 și indiferent de stingerea antecedentelor penale, demonstrează că acesta nu a tras concluziile de rigoare, nu s-a corectat și reeducat.

Totodată, Colegiul penal menționează că, cauza a fost examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul a recunoscut integral vinovăția și instanțele ierarhic inferioare la emiterea hotărârilor au ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Referitor la alegația avocatului că, în privința inculpatului urmă a fi aplicată de către instanțele de judecată o pedeapsă non privativă de libertate, Colegiul penal amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la

origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

Astfel, Colegiul penal respinge argumentele invocate în recurs, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

În consecință, Colegiul penal opinează că, argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Movilă Corina, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iulie 2022, în cauza penală în privința lui *Hamza Serghei XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 ianuarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie